

Типове, оператори и изрази

Пламен Танов
Ненко Табаков
Мартин Вачовски

Технологично училище „Електронни системи“
Технически университет – София

версия 0.1

Типове в С

Типът дава следната информация за променливата:

- стойностите, които може да присвоява
- действията, които могат да се извършват
- паметта, която заема

Имена на променливи

- букви (вкл. `_`) и цифри. Задължително започва с буква (вкл. `_`)!
- разлика между малки и главни букви
- обикновено променливите са с малки букви, константите - с главни, различните думи в името на една п-ва се отделят с `_`
- имената им не могат да съвпадат с тези на запазените думи (`if`, `else` и т.н.)
- първите 31 символа са значими, 6 (case unsensitive) - за `extern` п-ви

```
int fahr, celsius;
float value, new_value;
char c;
```

Типове и размер

- **char** един байт, съдържащ символ от локалната кодова таблица
- **int** целочислен тип, размерът му зависи от системната архитектура (най-малко 16 бита)
- **float** число с плаваща запетая и единична точност
- **double** число с плаваща запетая и двойна точност

Допълнителни определители

- **short** най-малко 16 бита

- **long** най-малко 32 бита

- **short ≤ int ≤ long**

<code>short int sh;</code>	<code>short sh;</code>	
<code>long int counter;</code>	<code>≡</code>	<code>long counter;</code>
<code>long double distance;</code>		<code>long double distance;</code>

- **signed** със знак

- **unsigned** без знак (2^n)

```
unsigned char c;           // 0 ÷ 255  
signed char q;            // -128 ÷ 127   (- $2^{n-1}$  ÷  $2^{n-1}-1$ )
```

```
unsigned int count;        // 0 ÷ ( $2^n-1$ )
```

```
unsigned long int stars;
```

`<limits.h>, <float.h>` (в директорията include на компилатора) -

съдържат константи с големините и други характеристики на компилатора

Константи

Към дефиницията на всяка променлива може да се прилага модификаторът **const**, който показва, че стойността на променливата няма да се променя. Това предпазва от нежелана промяна на дадена променлива и до създаването на по-ефективен код:

```
const double E = 2.7182818284590452354;
const double PI = 3.14159265358979323846;
const char[] MESSAGE = "warning: ";
```

В самия код може да се изписват константи:

int	:	1234
long	:	123456789L, 1234567891
unsigned	:	1234U
unsigned long	:	123456789UL
float	:	123.4f, 123.4F
double	:	123.4, 1e-2
long double	:	123.4L

Константи

В самия код може да се изписват константи и в различни бройни системи:

```
octal          : 037;  
hexadecimal   : 0x1f, 0xFF, 0xFU
```

Символни константи:

```
char    : '1' ≡ 49 ≡ '\061' ≡ '\x31'  
string  : "hello, world" ≡ "hello, " "world"  
"" - празен стринг
```

"1" ≠ '1'

Примеры

```
char c;
c = getchar();
if (c == '1') {
    printf("one");
}
```

```
long x;
unsigned long ul;

x = 123L;
ul = 0xFUL;
```

```
char c;
c = getchar();
if (c == 49) {
    printf("one");
}
```

```
char c;
c = getchar();
if (c == '\061') {
    printf("one");
}
```

Изброени константи

Това е списък от наименовани целочислени стойности

```
enum boolean { NO, YES } ; // NO = 0, YES = 1
enum escapes { BELL = '\a', BACKSPACE = '\b', TAB = '\t' } ;

enum months { JAN = 1, FEB, MAR, APR, MAY, JUN,
JUL, AUG, SEP, OCT, NOV, DEC } ; // FEB = 2, MAR = 3, T.H.

enum months m;
enum boolean is_running;
...

if (m == MAY) { ... }
```

Декларация на променливи

- Всяка променлива трябва да се декларира преди да бъде ползвана
- Чрез декларацията се оказва типът на променливата

```
#define END 3

int lower = 0, upper, step;
char c, line[1000];

char esc = '\\';
int i = 0;
const int LIMIT = END + 1;
float eps = 1.0e-5;

const char MESSAGE[] = "warning: ";
```

Аритметични оператори

- +
- -
- *
- / целочислено или реално деление
- % деление по модул, само между цели числа

```
if ((year % 4 == 0 && year % 100 != 0) || year % 400 == 0)
    printf("%d is a leap year\n", year);
else
    printf("%d is not a leap year\n", year);
```

Сравнителни оператори

- $>$
- \geq
- $<$
- \leq
- $==$ проверка за равенство
- $!=$ проверка за разлика

Логически оператори

- `&&` логическо И (AND)
- `||` логическо ИЛИ (OR)
изпълняват се от ляво на дясно и изчислението спира веднага след като резултатът бъде установен:

```
for (i=0; i < lim-1 && (c=getchar()) != '\n' && c != EOF; ++i)
    s[i] = c;
```

- `!` логическо НЕ

```
if (!valid) { //вместо if (valid == 0)
```

Преобразуване на типовете¹

- Преди да се изпълни произволен оператор неговите operandи трябва да са от един и същи тип, това обикновено става като „по-малкият“ тип се преобразува към „по-големия“:

float + int → float + float

При **signed** типове важи правилото:

- Ако някой от operandите е **long double**, преобразуваме и другия към **long double**.
- Иначе, ако някой от operandите е **double**, преобразуваме и другия към **double**.
- Иначе, ако някой от operandите е **float**, преобразуваме и другия към **float**.
- Иначе, преобразуваме **char** и **short** към **int**.
- След което ако някои от operandите е **long int**, преобразуваме и другия към **long int**.

Преобразуване на типовете₂

- По друг начин казано за **signed** променливи:
ако някой от operandите е **long double**,
преобразуваме и другия към **long double**.
Ако няма operand от този тип -
последователно се проверява за наличието на
тип **double** или **float** и другият operand се
преобразува към него. В противен случай
(когато няма нито един **long double**,
double, **float**) **char** и **short** се
преобразуват към **int**. На края, ако някои от
operandите е **long int**, преобразуваме и
другия към **long int**.

Пример

`long double + double → long double + long double`

`long double + int → long double + long double`

`long double + char → long double + long double`

`float + double → double + double`

`float + int → float + float`

`float + long int → float + float`

`char + int → int + int`

`short int + int → int + int`

`char + long int → int + long int → long int + long int`

`short int + long int → int + long int → long int + long int`

и т.н.

Преобразуване на типовете₃

- Преобразуването между **signed** и **unsigned** типове зависи от системната архитектура:
 - 1L < 1UL, когато 1UL се преобразува към **signed long**
 - 1L > 1UL, когато -1L се преобразува към **unsigned long**

Когато се подават аргументи към функция:

char и **short** → **int**; **float** → **double**:

```
double sqrt(double); //от <math.h>
...
root2 = sqrt(2); //автоматично 2 → 2.0
```

- Явно преобразуване:

```
int n = 2;
root2 = sqrt((double)n); //явно 2 → 2.0
```

Оператори за увеличаване и намаляване

`++` – увеличава стойността на променливата с 1

`--` – намалява стойността на променливата с 1

действие	нова стойност на <code>nc</code>
<code>nc = 5;</code>	5
<code>++nc;</code>	6
<code>nc++;</code>	7
<code>--nc;</code>	6
<code>nc--;</code>	5

Пример

```
k = 5;  
z = k++;
```

(k = 6, z = 5)

```
k = 5;  
z = ++k;
```

(k = 6, z = 6)

arr[i] = i++; //ГРЕШНО !!!

(a + j)++; //ГРЕШНО !!! - ++ и -- само на променливи!

Пример

```
/* изтрива всички съвпадения на c от s */
void squeeze(char s[], char c) {
    int i, j;
    for (i = j = 0; s[i] != '\0'; i++)
        if (s[i] != c)
            s[j++] = s[i];
    s[j] = '\0';
}
```

```
/* добавя t, към края на s (трябва да има място в s!) */
void strcat(char s[], char t[]) {
    int i, j;
    i = j = 0;
    while (s[i] != '\0')          /* търси края на s */
        i++;
    while ((s[i++] = t[j++]) != '\0'); /* копира t */
}
```

Оператор за присвояване

`a = (a) OP (x);` \equiv `a OP= x;`

`a = a + 2;` `a += 2;`
`a = a * (y + 2);` \equiv `a *= y + 2;`
`a = a & 2;` `a &= 2;`

`yyval[yyrv[p3+p4] + yyrv[p1]] += 2;`

// много по-разбираемо от колкото в тази форма:

`yyval[yyrv[p3+p4] + yyrv[p1]] =
yyval[yyrv[p3+p4] + yyrv[p1]] + 2;`

Побитови оператори

- Между `char`, `short`, `int` и `long` (без значение `signed` или `unsigned`)
- `&` побитово И
- `|` побитово ИЛИ
- `^` побитово изключващо ИЛИ (сума по модул от 2)
- `<<` преместване вляво
- `>>` преместване вдясно
- `~` инвертиране (т.е. числото

1	1	0	0	1	0	1	0
0	0	1	1	0	1	0	1

 става:

1	1	0	0	1	0	1	0
0	0	1	1	0	1	0	1

)

Примери

- Преместване вляво с 2 (`<<2`):
 $00010100 \rightarrow 01010000$
- Преместване вдясно с 2 (`>>2`):
 $00010100 \rightarrow 00000101$ (без знак)
 $10010100 \rightarrow 11100101$ (със знак)
 $10010100 \rightarrow 00100101$ (със знак)

не е строго дефинирано при `signed` променливи дали се добавят 0 или 1 (зависи от системната архитектура)!

Примеры

```
char set_bit(char c, int bit_no) {
    return c |= (1<<bit_no);
}

int is_bit_set(char c, int bit_no) {
    return (c &= (1<<bit_no)) != 0;
}

char unset_bit(char c, int bit_no) {
    return c &= ~(1<<bit_no);
}
```

Условни изрази

```
expr1 ? expr2 /* expr1 != 0 */ : expr3 /* expr1 == 0 */
```

```
if (a > b)
    z = a;
else
    z = b;
```

≡

```
z = (a > b) ? a : b;
```

Приоритет

```
() [] -> .
! ~ ++ -- + - * (type) sizeof
* / %
+ -
<< >>
< <= > >=
== !=
&
^
|
&&
||
?:
= += -= *= /= %= &= ^= |= <<= >>=
,
```

Унарните **&**, **+**, **-** и ***** (пример: **-k**) имат по-висок приоритет от еквивалентните им бинарни форми (пример: **a-b**).

Примери

```
x = f() + g();  
//не е определено дали f() или g() ще се извика първо  
  
printf("%d %d\n", ++n, power(2, n)); // ГРЕШНО !!!  
  
++n;  
printf("%d %d\n", n, power(2, n)); //вярно  
  
arr[i] = i++; //ГРЕШНО !!!  
  
(a + j)++; //ГРЕШНО !!! - ++ и -- само на променливи!
```